

11 Ιούνη

Ημέρα αλληλεγγύης
σε μακροχρόνια
αναρχικούς
αιχμαλώτους

ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Ο αγώνας δεν τελείωσε...

June11.org

Κάλεσμά για την 11η Ιούνη 2015 από συντρόφια στις ΗΠΑ.

Η χρονιά που μας πέρασε ήταν γεμάτη αλλαγές και μεταβάσεις για συντρόφια μας που βρίσκονται φυλακισμένα και για όσους κι όσες από μας αγωνιζόμαστε απ' την άλλη πλευρά των τειχών. Τώρα, έχοντας ήδη μπει για τα καλά στην άνοιξη, αισθανόμαστε πως οφείλουμε να γιορτάσουμε αυτές τις μεταβάσεις και νίκες, την ώρα που εκλύεται ορμητικά καινούργια ζωή κι ενέργεια ολόγυρά μας. Δεν έχουμε συχνά την ευκαιρία να συνδυάσουμε στ' αλήθεια τον εορτασμό με τον αγώνα, μα τώρα είναι μία απ' αυτές τις φορές.

Στις 8 Γενάρη του τρέχοντος έτους το δικαστήριο ανατολικής περιφέρειας της Καλιφόρνια διέταξε την αποφυλάκιση του Έρικ ΜακΝτέιβιντ.

Ο σύντροφός μας Μάριους βγήκε δημοσίως ως άνδρας και ξεκίνησε ν' αναζητά πόρους για τη σωματική του μετάβαση. Πιστεύουμε πως αξίζει να γιορτάσουμε και τις δυο αυτές μεταβάσεις, που είναι επίσης λόγος για συνέχιση του αγώνα. Σε αυτό το πνεύμα, σας κοινοποιούμε τις σκέψεις μας σχετικά με την 11η Ιούνη 2015.

Πρώτον, λιγάκι συγύρισμα. Έχουμε νέο email: june11th@riseup.net.

Αν στείλατε κάτι στο παλιό μας email, πιθανότατα δεν το λάβαμε.

Πολλές μεταφράσεις αυτού του καλέσματος και λοιπού υλικού στήριξης θα μας χαροποιούσαν ιδιαίτερα (πολλές ευχαριστίες προς Contra Info και άλλους/ες που υποστηρίζουν τη μετάφραση όλα αυτά τα χρόνια). Στείλτε μας πληροφορίες των εκδηλώσεων που σχεδιάζετε φέτος για την 11 Ιούνη, όπως κι αφίσες, μπροσούρες κι ανταποκρίσεις, στο june11th@riseup.net.

Ανυπομονούμε να μας στείλετε υλικό, το οποίο και θα δημοσιεύσουμε στο June11.org. Κάθε χρόνο πραγματοποιούνται εκδηλώσεις σε νέες πόλεις, κι ελπίζουμε να ενθαρρύνετε παντού φίλους και συντρόφους σας να σμίξουνε φέτος μαζί μας.

Αυτή η ημερομηνία είναι μια ετήσια ημέρα αλληλεγγύης σε μακροχρόνια αναρχικούς αιχμαλώτους, συμπεριλαμβανομένων των Μάριους Μείσον και Έρικ ΜακΝτέιβιντ. Καλώντας σε κινητοποίηση αυτή την ημέρα, αποσκοπούμε στην εμβάθυνση της συνεχούς στήριξης συντρόφων που αντιμετωπίζουν μεγάλες ποινές φυλάκισης. Ιδίως αυτοί είναι που διατρέχουν τον κίνδυνο να ξεχαστούν στο πλαίσιο ενός μοντέλου στήριξης κρατουμένων που βασίζεται στην αντίδραση απέναντι σε αιχμές της κρατικής καταστολής και άλλες έκτακτες περιστάσεις.

Αυτή η διαπίστωση δεν αποτελεί κριτική προς τις αφοσιωμένες ομάδες στήριξης που συνεργάζονται με αυτούς τους επαναστατημένους κρατουμένους, αλλά απευθύνεται στους υπόλοιπους από μας, επισημαίνοντας τη σημασία της γενίκευσης των ενεργών μορφών αλληλεγγύης στους φυλακισμένους.

Μία σημαντική πτυχή του μακροπρόθεσμου έργου της αλληλεγγύης προς κρατουμένους είναι η διατήρηση παλιών δεσμών και η παράλληλη οικοδόμηση νέων συνδέσεων με άλλους αγωνιζόμενους κρατουμένους. Οι πρόσφατα αποφυλακισμένες συντρόφισσες Αμελί και Φάλλον εξέφρασαν καλά αυτή την ιδέα στην ανοιχτή επιστολή τους απ' τον Φεβρουάριο – βλ. Μεξικάνικες φυλακές: Κείμενο από τις Αμελί Πελλετιέ και Φάλλον Πουασσόν (14/2/2015), gr.contrainfo.espin.net/2015/02/19. Η γενίκευση της αλληλεγγύης σημαίνει να ξεφύγουμε από τα όρια του «ακτιβιστικού χώρου» για να επιτρέψουμε να διαμορφωθούν απρόσμενες νέες σχέσεις. Μέρος της πρότασής μας για φέτος είναι η δημιουργία ισχυρότερων σχέσεων αλληλεγγύης με τρανς αγωνιζόμενους/ες φυλακισμένους/ες, τόσο από την πλευρά της άμεσης προσωπικής και πολιτικής στήριξης, όσο και με την προοπτική της παροχής ουσιαστικής βοήθειας σε μελλοντικούς αγώνες για ασφάλεια, ορμόνες ή άλλους ιατρικούς πόρους, και αξιοπρέπεια – βλ. ΗΠΑ: Λευτεριά στον Marius Jacob Mason!, gr.contrainfo.espin.net/2014/07/08. Μας ενέπνευσε η Τσέλση Μάννινγκ, που απέκτησε πρόσβαση σε ορμόνες παρά τις ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες που αντιμετωπίζει, υποδεικνύοντας εμφατικά την πιθανότητα νίκης μελλοντικών αγώνων και για άλλους τρανς αιχμαλώτους.

Θα συνεχίσουμε να προσαρμοζόμαστε σ' ένα σκηνικό που αλλάζει τόσο από τις νίκες φυλακισμένων συντρόφων μας –όπως η αποφυλάκιση του Έρικ, η δημόσια παραδοχή του Μάριους, η διεκδίκηση «μιας ανάσας ελευθερίας» από τον Νίκο Ρωμανό και, πιο πρόσφατα, η υπέροχη απελευθέρωση των Αμελί, Κάρλος και Φάλλον– όσο και από τους συνεχείς μετασηματισμούς του κατασταλτικού μηχανισμού. Αυτές οι μεταβάσεις σηματοδοτούν την επέκταση των προσπαθειών μας και σε καμία περίπτωση την παύση τους.

«Ο αγώνας δεν τελείωσε, παίρνει νέες μορφές. Γιατί, όποιο πρόσωπο ή όνομα και να παίρνει, παραμένει πόλεμος».

Ευχαριστούμε για την αλληλεγγύη που δείχνετε, στις 11 Ιούνη ή οποιαδήποτε μέρα. Σημαίνει τα πάντα.

Μετάφραση: Αναρχική Συλλογικότητα Μαύρο/Πράσινο | Επιμέλεια: Contra Info

Οι πρακτικές της συνεχιζόμενης αλληλεγγύης δεν θα πρέπει μονάχα να χρησιμεύουν σαν ανακουφιστικό έθιμο: οι ενέργειές μας έχουν τη δυνατότητα να προκαλούν πραγματικές υλικές συνέπειες – τόσο θετικές όσο και αρνητικές– για τα φυλακισμένα συντρόφια μας. Καθώς κάνουμε πράξη την αλληλεγγύη μας σε φυλακισμένα συντρόφια κι αγαπημένα πρόσωπα, ο στόχος μας πάει πιο πέρα απ’ την απλή τους στήριξη: αποσκοπούμε στη δημιουργία κοινωνικής δυναμικής ενάντια σ’ ένα ολόκληρο σύστημα κυριαρχίας και οικολογικής καταστροφής. Αυτές οι συνδέσεις είναι που νοηματοδοτούν όλες τις χειρονομίες αλληλεγγύης, καθιστώντας τες ισχυρά εργαλεία για όσες κι όσους βρίσκονται εντός των τειχών, αυξάνοντας όμως παράλληλα τους κινδύνους αν οι κινήσεις αυτές δεν είναι καλά υπολογισμένες ή είναι ανακριβείς – όπως πάντα, χρειάζεται πολλή προσοχή και αιχμηρή ανάλυση στην κατάσχεση σχεδίων.

Αυτή η σκέψη αφορά όλο το φάσμα των προσπαθειών στήριξης, ακόμα και την οικονομική ενίσχυση. Ελπίζουμε ότι οι πρωτοβουλίες οικονομικής ενίσχυσης δημιουργούν επίσης χώρους για διάλογο και αγώνα. Μια κοινή ανησυχία συντρόφων που αντιμετωπίζουν μακροχρόνιες ποινές είναι αν θα υπάρχουν ακόμη ανατρεπτικές προσπάθειες και συζητήσεις όταν βγουν από τη φυλακή. Είναι στο χέρι μας να φροντίσουμε ότι θα υπάρχουν, και ότι αυτές οι προσπάθειες και συζητήσεις θα είναι δυνατότερες, πλουσιότερες κι επιτακτικότερες. Τα γράμματα όλων όσων αλληλογραφούν με αιχμαλώτους είναι που τους κρατούν σε διαρκή επαφή μ’ αυτήν τη διαδικασία.

Ένα απτό στοιχείο της διαδικασίας αυτής είναι η ανάπτυξη της ικανότητάς μας για διαρκή στήριξη κρατουμένων. Τη χρονιά που μας πέρασε, καθώς αναρχικοί και άλλοι ανυπότακτοι φυλακισμένοι αγωνίστηκαν ενάντια στις συνθήκες κράτησης με μέσα όπως η απεργία πείνας κι η αποχή από τα μεροκάματα, υπήρξαν αίσιες εκβάσεις, αλλά και πισωγυρίσματα. Η απεργία πείνας του Νίκου Ρωμανού και η επαναστατική αλληλεγγύη που τη συνόδεψε μας θύμισαν την ανατρεπτική δυνατότητα των αγώνων που διεξάγονται μέσα και έξω από τις φυλακές. Όμως, ενώ αναρχικοί κρατούμενοι όπως ο Σων Σουέιν στο Οχάιο ή ο Μάικλ Κιμπλ στην Αλαμπάμα δίνουν όλο και περισσότερες αντίστοιχες μάχες στη Βόρεια Αμερική, συχνά το κίνημα φαίνεται να στερείται της απαιτούμενης σύνδεσης ή δύναμης για την παροχή ουσιαστικής αλληλεγγύης.

Έχουμε αφιερωθεί στην οικοδόμηση ενός μοντέλου αλληλεγγύης που είναι μακροχρόνιο όσο είναι και ικανό ν’ ανταποκρίνεται μ’ ευελιξία σε νέες εξελίξεις. Είναι επίσης ζωτικής σημασίας να χτίζουμε διαρκώς νέους δεσμούς αλληλεγγύης αναμεταξύ κρατουμένων και αναμεταξύ αγώνων, αντί να μένουμε σε στατικά δίκτυα προσωπικών δεσμών και επαφών.

Η 11 Ιούνη (J11) ξεκίνησε ως μέρα αλληλεγγύης σε οικο-κρατούμενους, και παραμένει εστιασμένη σ’ ένα σχέδιο οικολογικής υπεράσπισης και μάχης ενάντια σε μια κοινωνία που βασίζεται στην εκμετάλλευση και στον εγκλεισμό. Αφότου το επίκεντρο του καλέσματος μετατοπίστηκε στις υποθέσεις του Μάριους και του Έρικ, δυο οικο-αναρχικών αιχμαλώτων καταδικασμένων σε περίπου 20ετείς ποινές, κόσμος εξέφρασε την αλληλεγγύη του με βραδιές σύνταξης επιστολών σε αιχμαλώτους, εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης και ενημέρωσης, διαδηλώσεις και επιθέσεις. Κάθε πραγματική προσπάθεια για την ενίσχυση κρατουμένων δεν μπορεί να βασίζεται απλώς σε μια παθητική στήριξη, αλλά οφείλει επίσης να περιλαμβάνει μια δέσμευση για την εξακολούθηση των αγώνων τους πριν και μετά τη φυλάκισή τους (περισσότερα σχετικά με το πλαίσιο και τη στρατηγική της 11ης Ιούνη, στ’ αγγλικά, εδώ: june11.org/about).

Πέρυσι, εν μέσω διοργάνωσης εκδηλώσεων για την 11η Ιούνη, καταπιαστήκαμε με βαρύνουσας σημασίας ζητήματα που αφορούν τη σχέση μεταξύ οικολογικά προσανατολισμένων αγώνων και αναρχικών αγώνων ενάντια στις φυλακές. Μας είναι σαφές ότι ο κόσμος που προϋποθέτει τις φυλακές προϋποθέτει επίσης την καταστροφή του περιβάλλοντος. Ως αναρχικοί/ές απεχθανόμαστε και τις δυο. Έτσι, αντλούμε ενθάρρυνση από τα εντεινόμενα κινήματα ενάντια σε εξόρυξη πισσούχων άμμων, αγωγούς υδροποιημένου φυσικού αερίου (LNG), υδρορωγμάτωση (φράκινγκ) και μυριάδες άλλα οικολογικώς καταστροφικά έργα. Η κλιμάκωση οικο-αγώνων ανά την υφήλιο είναι αναγκαία όσο είναι και συναρπαστική. Τόσο ο Μάριους όσο και ο Έρικ παραμένουν προσηλωμένοι σε αυτούς τους αγώνες, όσο παραμένουμε κι εμείς προσηλωμένοι σε αυτούς, όλους τους οικο-κρατούμενους και τους αγώνες στους οποίους όλοι τους –όλοι μας– εμπλεκόμαστε. Φέτος όμως μας δόθηκε αφορμή για να το γιορτάσουμε – και θα θέλαμε να δώσουμε έμφαση σ’ αυτό το σημείο όσο κάνουμε βήματα προς τα μπρος.

Τη χρονιά που μας πέρασε, ο Μάριους Μέισον μοιράστηκε δημοσίως το καινούργιο του όνομα και την προτίμησή του για χρήση αρσενικών αντωνυμιών, που αντανακλούν καλύτερα την ταυτότητα αρσενικού του φύλου. Για να παραθέσουμε λόγια της δικηγόρου του, της Moira Meltzer-Cohen, η οποία τον συνδράμει ως προς τις νομικές πτυχές της μετάβασής του, ο Μάριους είναι κάποιος «του οποίου το θάρρος και η ακεραιότητα γίνονται ακόμα πιο αξιοπρόσεχτα λόγω του γεγονότος ότι η απελευθέρωση και αυτονομία του έχουν περιοριστεί σε πολύ σοβαρό βαθμό εδώ και καιρό». Αντιμέτωποι/ες μ' έναν κόσμο που υποβάλλει συστηματικά τα τρανς άτομα σε βία, απομόνωση και κακοποίηση, ελπίζουμε όλοι κι όλες να υπερασπιστούν την τρανς απελευθέρωση στηρίζοντας τον Μάριους και τα πολλά φυλακισμένα τρανς άτομα. Ο αγώνας αυτός θα πρέπει να επεκταθεί πέρα απ' την απλή συγκέντρωση χρημάτων. Οι τρανς κρατούμενοι/ες δεν πασχίζουν μονάχα για τις υλικές αναγκαιότητες ύπαρξης, αλλά αγωνίζονται επίσης κατά των συστημάτων της κυριαρχίας, που δεν σταματούν μπροστά σε τίποτα προκειμένου να τους/τις αποτρέψουν απ' το να είναι απλά αυτό που είναι. Η αλληλεγγύη μας θα πρέπει να είναι δημιουργική και ποικιλόμορφη, ακριβώς όπως οι τακτικές του κράτους είναι σκληρές και καταπιεστικές.

Στις 8 Γενάρη 2015 ο Έρικ ΜακΝτέιβιντ αποφυλακίστηκε ύστερα από εννέα χρόνια εγκλεισμού. Ο Έρικ επέστρεψε σπίτι, στους φίλους και στην οικογένειά του, όταν ένα ομοσπονδιακό δικαστήριο αποδέχτηκε την αίτηση απελευθέρωσής του (habeas corpus), αναφέροντας πως το FBI παρακράτησε αποδεικτικά στοιχεία στο στάδιο εκδίκασης της υπόθεσής του. Έτσι, ο Έρικ ήταν σε θέση να δηλώσει ένοχος για μικρότερες κατηγορίες, που επέσυραν μέγιστη ποινή πέντε ετών – μικρότερη κατά τέσσερα έτη σε σύγκριση με όσα είχε ήδη εκτίσει σε ομοσπονδιακή φυλακή. Η απίστευτη αποφασιστικότητα του Έρικ και η εντυπωσιακή στήριξη συγγενών, φίλων και συντρόφων του συνέβαλαν όχι μόνο στη συναισθηματική και σωματική του ευεξία όσο βρισκόταν πίσω από τα σίδερα, αλλά και στην τελική απελευθέρωσή του.

Η αποφυλάκισή του έπειτα από εννέα χρόνια είναι μια τεράστια αλλαγή. Ο Έρικ, που ήταν έγκλειστος σχεδόν επί μία δεκαετία, καλείται τώρα να χτίσει μια καινούργια ζωή. Πρόκειται για ένα νέο στάδιο αγώνα για τον ίδιο, κι είμαστε αποφασισμένοι/ες να εξακολουθήσουμε την αλληλεγγύη προς το πρόσωπό του μετά και την απελευθέρωσή του.

Προκύπτουν νέα ζητήματα για μας, σχετικά με το πώς να βοηθήσουμε τον Έρικ κατά τη μετάβαση αυτήν από το ασφυκτικά ελεγχόμενο περιβάλλον της φυλακής σε μια ζωή στην ανοιχτή φυλακή (στις συνθήκες που άπτονται των περιοριστικών όρων του Έρικ, όσο και της κοινωνίας ελέγχου στην οποία ζούμε όλες κι όλοι μας). Ο Έρικ δεν περνάει πια τη ζωή του μέσα σ' ένα κλουβί από τσιμέντο και συρματοπλέγμα, ωστόσο ακόμη αντιμετωπίζει σε μόνιμη βάση τον κατασταλτικό μηχανισμό του κράτους. Οι κινήσεις του είναι περιορισμένες, οι επικοινωνίες του παρακολουθούνται, και περνάει το χρόνο του με τρόπους που δεν είναι πάντα της επιλογής του. Όλα αυτά περιορίζουν την αλληλεπίδρασή του με τις κοινότητες από τις οποίες είχε χωριστεί για τόσο πολύ καιρό, κοινότητες όπου επιθυμεί να δραστηριοποιηθεί και να συμμετάσχει. Πρέπει να βρούμε τρόπους ώστε να ελαχιστοποιήσουμε την επίπτωση τέτοιων περιορισμών και να κάνουμε τη μετάβαση κι επιστροφή του όσο το δυνατόν πιο ομαλή. Είμαστε πάντως ενθουσιασμένοι/ες που αντιμετωπίζουμε αυτή την πρόκληση εννέα χρόνια νωρίτερα απ' ό,τι περιμέναμε.

Η επικέντρωση των δράσεων της φετινής 11ης Ιούνη θα συνεχίσει να περιλαμβάνει τον Έρικ, ενισχύοντάς τον υλικά και συναισθηματικά κατά τη μετάβαση που περνάει και διατηρώντας διαύλους πολιτικής ενασχόλησης αναφορικά με την παγίδευσή του. Η υπόθεση του Έρικ παραμένει ένα από τα πιο τρανταχτά παραδείγματα κρατικής στοχοποίησης και παγίδευσης αναρχικών σε αυτήν τη χώρα. Πρέπει όμως πάντοτε να θυμόμαστε ότι η περίπτωσή του δεν είναι επ' ουδενί η μοναδική. Οι μουσουλμανικές κοινότητες έχουν σηκώσει το κύριο βάρος τέτοιου είδους επιθέσεων από το FBI. Θα πρέπει πάντα να βρίσκουμε τρόπους για να κάνουμε έργο αλληλεγγύης. Η στήριξη αποφυλακισθέντων είναι ζωτικής σημασίας κομμάτι για τον αγώνα μας, και προφανώς είμαστε κατενθουσιασμένοι/ες που ο Έρικ μπορεί να περπατάει και να μιλάει και πάλι ανάμεσα σε φίλους και στη Γη σύμφωνα με τις επιθυμίες του, και με κάθε βήμα επιβεβαιώνουμε τη θέλησή μας για την καταστροφή όλων των φυλακών.